Ч. 189. Середа 4 вересня (22 серпня) 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

З Сойму. — Ческо німецкі переговори. — З Угорщини. — Акция ґр. Берхтольда. — Дипльоматичні візити. — Чи війна чи мир?

З Канцеляриї соймової подають слідуючі реченцї засідань комісий і клюбів: Комісия реформи виборчої, второк 10 вересня год. 4 по полудни. Саля III. — Комісия парляментарна правиці, понеділок 9 вересня год. 4 по полуд. Саля V. — Клюб демократичної лівиці в пятницю 6 вересня; клюб центра, 6 вересня; президия польских клюбів соймових, субота 7 вересня; клюб правиці соймової 9 вересня.

З Праги доносять: В найблизших днях зберуть ся члени „комітету вісьмох" в цїли пороблення приготовлень до дальших конференций угодових. Коли удасть ся осягнути успішні висліди і усунути ріжницї, які запанували, то конференциї угодові, по порозуміню ся з ґр. Туном, розпічнуть ся на ново. Ческі жаданя в справі втягненя до переговорів угодових справи язикової що до зелїзниць не будуть тепер увзгляднені.

Офіцияльні переговори будуть вести ся дальше мабуть аж в половині вересня, бо єсть плян завести насамперед необовязуючі переговори між мужами довіря обох сторін, в цїли компромісового залагодженя спірних справ.

Оногди відбули ся в многих угорских містах численні збори всіляких партий. На одних з тих зборів заявив ґр. Каролїй, що доти не буде мира на Угорщині, доки не уступлять ті, що стали ся причиною теперішної ситуациї. Ґр. Апоний промовляв в тім самім дусї і заявив, що треба конче завести правний порядок, котрий нарушила більшість парляменту палати послів.

На зборах правительственної партиї заявив п. Антель, що є більшість на якусь модифікацию ухваленого вже нового реґуляміну, коли за ту акцию дасть ся мир завести. Ухвалено резолюцию, взиваючу всїх послів, щоби ділали в напрямі заведеня правних відносин в палатї послів.

В справі акциї ґр. Берхтольда доносить віденьска „Reichspost": Зараз по повороті з Ішлю розпочав ґр. Берхтольд дальшу акцию в справі привернення на Балканї тревалого мира, без нарушеня основних прав Туреччини. Ся акция має бути продовженєм і зреалізованєм пляну австро-угорского мінїстра заграничних справ, названого ініциятивою ґр. Берхтольда. Австро-угорский мінїстер справ передав за посередництвом австро-угорских посольств европейским державам інструкциї до своєї ініциятиви а рівночасно розпочав конференциї з заступниками европейских кабінетів у Відни. Візита німецкого державного канцлера Бетмана Гольвеґа та німецкого посла Чірского у ґр. Берхтольда в Бухляв має головно на меті обговорити балканьску квестию.

„Fremdenblatt" доносить: Канцлер німецкої держави Бетман-Гольвеґ приїде дня 7 с. м. о 2 год. по полудни до угорского Градища, звідки поїде в гостину до міністра справ заграничних ґр. Берхтольда до Бухльовиц. Жена канцлера позістане в Берхтесґаден, бо не вільно їй переривати курациї. Канцлер виїде дня 8 вересня вечером і доїде до Берхтесґаден. Підчас гостини канцлера буде в Бухльовицах перебувати також німецкий амбасадор у Відни ґр. Чірскі з женою, австро-угорский амбасадор з Берлина Седеній-Меріч з донькою Марием і богато приятелів ґр. Берхтольда.

Российский амбасадор в Парижи Ізвольский вибрав ся був послїдної суботи на прогульку з Бавариї до Зальцбурґа і навідав ся до кн. Фірштенберґа, котрий єсть австро-угорским послом в Букарештї. Князь був однак на польованю, позаяк не повідомлено єго в пору о маючій відбути ся візитї Ізвольского. Побувши годину у княгинї, вернув Ізвольский самоїздом назад до Бавариї.

До „Voss. Ztg." доносять з Константинополя на основі інформаций у високопоставленого достойника турецкого, що переговори межи Туреччиною а Італїєю знайшли ся внаслїдок неуступчивости но сторонї Італії на мертвій

---

20)

В новочаснім Вавилонї

або

Париж, єго займавости і житє в нїм

(Написав К. В.)

(Дальше).

Іду від ріки Секвани долї довгою улицею сьв. Якова на полудне. По правій руцї підниває ся величезний будинок Сорбони, по лївім Колеґія францускa а дальше видніє ся величава баня Пантеону. Сорбона (Sorbonne) єсть то висша школа, положена в самім осередку т. зв. Латиньскої кватири (Quartier latin), ославленої житєм студентів части Парижа. Сорбона то університет, що ділить ся на два факультети, історично-фільольоґічний з 52 професорами і математично-природничий з 42 професорами. Назва сеї школи пішла від сьвященика Роберта Сорбон, котрий основав ще в 1257 р. Щоби ослабити школу, побудовано недалеко від неї в 16-ім столїтю другу, теперішну колеґію французку. Пантеон, котрий недалеко звідси видко, то знов первістно величава церква, за републиканьских часів перемінена на сьвятиню для почести славних мужів. Будівля ся єсть 112 метрів довга, 84 метрів широка а в серединї аж до банї 90 метрів висока. Ґалериї з льожами в серединї спочивають на 130 коринтийских стовпах. Тож знаходять ся статуї і гробницї славних мужів. Між иншими спочивають тут Ляґранно, Віктор Іґо, Лязар і Саді Карно.

Коли іду дальше на полудне, щезають вже типові лиця тих, що то духово працюють, учать і недосипляють а заходимо вже в більше понурі сторони, де на улицях біднота балакає. Між бідними вузкими домами виринає тепер якийсь широкий, що своєю чистотою впадає в очи. На нїм видко синю лїхтарню а на дверох напись: „Asile de nuit pour femmes et enfants" (Азіль де нюї пур фам е анфан. — Пристановище на ніч для жінок і дїтий).

Дзвоню і допитуюсь у дверника за настоятелькою дому, бо я дістав порученє від ґенерального секретаря чоловіколюбного товариства (Société Philantropique), сего дивно зорґанізованого добродійного товариства париского, котре основане перед 133 роками зі скромними средствами, розпоряджає нинї міліонами, удержує кількадесять народних кухонь і диспензаторий (аптик, в котрих видають лїки даром), має пристановища для материй і для бездомних та свій власний шпиталь, будує помешкання для родин робітничих і навіть для своєї власної управи мусить мати окремий будинок.

То пристановище при ул. Ст. Жак (Якова), то не якийсь модний будинок. Він був вже старий, коли тут перед 32 лїтами приміщено теперішне, тодї перше того рода заведенє в Парижи. Длятого ті вузкі, повні закутин коритарі, вузкі видоптані сходи і низькі комнати мимо всеї чистоти роблять враженє бідноти. Але спальнї, котрі сестра ігуменя менї отворила, суть просторі і добре провітрювані, зелїзні ліжка мають чистенькі матераци і теплі вовняні покривала а кожда женщина, що тут шукає пристановища, дістає два сьвіжо випрані простирала, розуміє ся, що під услівєм, коли під тушом скупає ся і перебере ся в одінє заведеня, підчас коли єї власне одінє піде на ніч до десінфекцийного приладу. Ігуменя показувала менї і се одінє як також добре уряджену пральню і шопу до сушеня, де на серединї горить у великій печи.

Межи ліжками для дорослих стоять ліжечка з сітьками для дїтий, з котрих деякі самі вже знають сюди дорогу, та колиски для зовсім маленьких. В домі сім, найбільшім в трох нічних пристановищ, які удержує Чоловіколюбне товариство, може примістити ся 125 женщин а зимовою порою треба неодному гостеви відказати приміщеня задля браку місця.

Коли ми так обходячи цїлий будинок і зайшли до комнати, де на приземі сходять ся бездомні — було то вже около шестої години а дім чоловіколюбности стоїть отвором аж до девятої години — війшло ся вже було яких двайцять шукаючих приміщеня а число їх що хвиля збільшало ся. Кількож тут нужди, знидїлости і тупости! На довгих лавках сидять

точці. Мимо того не можна говорити о повнім зірваню переговорів.

З Риму знов доносять: Добре поінформований „Avanti“ пише: Договір мировий не буде зовсім говорити о анексії спорного краю через Італію, щоби не змушувати Туреччини, аби признала декрет з 5 падолиста 1911 а тим самим, щоби не увійшла на справу релігійної зверхности султана. Італія дасть Туреччині відшкодоване за Тріполіс і увільнять острови а Туреччина обовяже ся дати їм автономічну власть під християньским ґубернатором. Туреччина заплатить Італії відшкодоване за шкоди, які вайшли внаслідок видаленя Італіянців з Туреччини. Згадана ґазета додае замітку, що єсть то перший случай, що побідитель платить побідженому відшкодоване.

Новинки.

Львів, 3 вересня 1912.

— **Іменованя.** Спільний п. Міністер скарбу іменував старшого ведучого книги ґрунтові в повітовім суді в Тузли, Фр. Людкевича, директором книг ґрунтових.

— **Вісти особисті.** Директор зелізниць державних у Львові, радник Двора Стан. Рибіцкий вернув з урльопу і обняв урядоване.

— **Краєва Рада шкільна** іменувала в народних школах: М. Врака управ. 6-кл. жін. шк. в Монастириcках, Й. Карашкевича управ. 5-кл. шк. в Бариши, Анат. Яворского упр. 4-кл. шк. в Жовтанцях-Середселю, В. Островску управ. 4-кл. шк. в Жовтанцях-Середселю, В. Островску управ. 4-кл. жін. шк. в Вариши, Юл. Яськовского учит. 4-кл. шк. в Жмигроді, Ант. Пашкевичівну уч. в Сусідовичах, Ант. Пашкевича учит. в Підзамочку, А. Федикову і О. Бучаневичівну учит. в Медиці, Влад. Ковбасову уч. в Козах.

— **Похорон бл. п. дра Соловія** відбув ся вчера при величезнім здвигі народу. Похід похоронний відвів Є. Е. Митрополит ґр. Шептицкий до ул. Академічної, а відтак обняв провід Митрат Білецкий при участи численного духовеньства. В похоронї взяли участь Є. Е. п. Намістник др. Михаїл Бобржиньский, Є. Е. п. Маршалок краєвий ґр. А. Ґолуховский і члени Видїлу краєвого, дальше богато послів, адвокати, урядники, репрезентанти і депутациї українських товариств, а співали хор учеників рускої ґімназиї і хор „Бояна“. Над могилою попращав покійника іменем Русинів дра Олесницкий, а іменем палати адвокатскої др. Ґодлевский.

— **Львівский руский театр в Самборі** під дирекцією Йосифа Стадника. Саля „Сокола“. Початок о год. 8·15 вечером.

В середу, дня 4 вересня с. р. „Оповісти Гофмана“, опера в 4 діях з прольоґом Офенбаха.

В четвер, 5 вересня с. р. нова вистава „Паливода“, народна комедия зі співами і танцями в 4 діях Карпенка Карого.

В суботу 7 вересня с. р. „Кохання і смерть“, штука з житя жидів в 4 діях Якова Ґордіна.

— **Руска Бурса** ремісничо - промислова у Львові, ул. Руска 20 помістить сейчас 2 хлопців до науки кравецтва в Монахові (München). Хлопці мають бути інтеліґентного вигляду з укінченою що найменше народною школою, лїт 14—16 і здорові. Хлопець має мати з собою 4 пари біля, 2 убраня і малий куферок та дадуть запоруку, що не покинуть місця. Пожаданим було би, щоби се були хлопці з одної місцевости та знали бодай троха по німецки. Поданя з долученим шкільним сьвідоцтвом, метрикою і робітничою книжкою належить присилати до Заряду Бурси.

— **Крадежі і арештованя.** В Малехові вкрадено в ночи з четверга на пятницю тамошному шинкареви Ельзунови біжутерії і ґардеробу вартости 200 К. В суботу прийшла до вірменьского банку якась Ядв. Лещук і хотїла заставити біжутерії, в котрих розпізнано вкрадені в Малехові річи. Лещукову арештовано. — В поспішнім поїздї їдучім зі Львова до Відня вкрадено властителеви більшої посїлости Вельцерови полярес, в котрім було 700 К в банкнотах і кілька векслів на 40.000 К. Крадежі доконано рано о 6 год.

— **Від Комітету Евхар. Конґресу в Перемишли.** І. Ц. к. Дирекция державних зелїзниць у Львові предложила під д. 30 VIII. 1912 р. ч. 1236/5 розклад їзди надзвичайного поїзду для участників Евхар. Конґресу. Поїзд сей вийде дня 10 вересня зі Львова о год. 5 мін. 38 по полудни і буде задержувати ся в границях нашої Епархії як слїдує:

Судова Вишия	відх.	6	год.	46	мін.	по полуд.;
Мостиска	„	7	„	46	„	вечер;
Перемишль	„	8	„	—	„	„
Радимно	„	8	„	31	„	„
Ярослав	„	8	„	53	„	„
Пшеворск	„	9	„	30	„	„
Ланцут	„	10	„	03	„	в ночи
Ряшів	„	10	„	35	„	„

Краків (в розкладї не подано часу; після обчисленя відійде о год. 3 мін. 35 в ночи.

Приходить до Відня дня 11 вересня о 2 год. 20 мін. по полудни;

Спільний поворот наступить з Відня дня 15 вересня вечер. Розклад їзди назад такий:

Відень	відх.	11	год.	25	мін.	в ночи
Краків	прих.	9	„	40	„	рано 16 вересня
Ряшів	„	2	„	40	„	по полудни
Ланцут	„	3	„	10	„	„
Пшеворск	„	3	„	37	„	„
Ярослав	„	4	„	01	„	„
Радимно	„	4	„	23	„	„
Перемишль	„	4	„	50	„	„
Мостиска	„	3	„	35	„	в ночи
Судова Вишня		6	„	01	„	рано
Львів	„	7	„	25	„	„

II. При сїй нагодї повідомляє ся тих участників селян, котрі надіслали гроші на нічлїги і харч по 26 серпня, що ми вправдї поробили заходи, щоби додатково і їм запевнити нічлїги, однак не ручимо їм, чи центральне бюро мешкань прийме ще тепер сї замовленя. З огляду на се, що около сотки селян не замовило зовсїм через нас нічлїгів і може у Відни найти ся по сїй причинї в прикрім положеню, — просимо Веч. оо. Парохів звернути увагу селянам, щоби постарали ся о гроші на нічлїги (по 1 кор. за ніч). Ми поробили старання, щоби і їм зарезервувати якісь місця на ніч, за що треба буде заплатити.

III. Зі взгляду на те, що наші паломники

тут по кільканайцять побіч себе самих таких, на котрих чоловік на улици милосердно споглядав та подумав собі, як то важко мусить жити ся такій людинї на сьвітї! Ось одна з тих сидить тут з обстриженим волосєм і напів тумануватим виразом лиця а в замащенім мішку з бараболь, що поклала коло себе, носить ціле своє майно з собою. Але она держить ще й маленьку дитину на колїнах, котра так само туманувато виглядає. Коло неї сидить якась костиста старуха з чертами лиця мов у мужчини, на котрих видко пристрасть тої зависти, яку викликує голод. Якась друга старуха гріє собі костисті пальці коло теплої печи. Она прийшла зі своєю донькою, бо каже, що „жиє тепер у своїх дїтий“.

Добра ігумения обходить всїх довкола. Розмавляє з якоюсь женщиною, котрій ледви двайцять лїт; она убрана бідненько але чистенько. Єї викинули на улицю, бо не мала звідки чинш заплатити. Єї чоловік пішов також до пристановища на ніч. А тепер входить якась женщина в зімнятім капелюсї і в шовкових лахах; чоловік би засьміяв ся як би то так страшно було. Хто она? То кравчиня, що працює по великих заведенях, але тепер не має роботи. Треба шукати! На сам послідок в найглухійшій закутині знайшли ми якусь людину, що сиділа без плаща і капелюха і обернула ся плечима до середини хати. Она так встидала ся, що закрила собі лице руками. Коли же встала, показало ся, що була убрана як якась дама, мала на собі ще досить порядну сукню з білими і чорними вишивками та обшиту мережевом. Показала навіть сьвідоцтва. Була родом з Женеви і хотїла в Парижи давати лекції італїяньскої мови. Лиш длятого, що дуже утомила ся, зайшла сюди; та й не була голодна, о нї, але подану зупу їла з таким апетитом, як би то, Господь знає, який був присмак.

Коли двері пристановища замкнули ся за мною, стрічав я ще на улици недалеко того дому подібні женщини. Они ішли нишком попід мури. Тепер вже знаю, куди они ішли. Через чотири або пять ночий дістануть они приміщене та й теплу зупу рано і вечером. Через день мусять ходити шукати собі роботи. Коли не знайдуть нічого, то найдальше за тиждень викинуть їх знов на улицю а тодї зійдуть знов на послїдну нужду, або — зайдуть до якогось иншого пристановища. Лиш дуже маленька частина з тих людий, такі що ще не зовсїм низько упали, знаходить в таких пристановищах дійстну поміч і добивають ся красшої долї; другі не знають більше нічого лиш пусті слова: треба шукати! Де їм прийде конець? Давнїйше була Морґа, нинї вже єї нема. Як би то не було в такім новочаснім Вавилонї як Париж, то можна би відповісти: під плотом!

Ну, спитає тепер хтось може, а деж подівають ся ті тисячі, що не можуть знайти приміщеня в таких пристановищах, котрі не мають сили так далеко іти, або котрі не хотять піддати ся хоч би й так малому примусови, який заведено в тих пристановищах? Тоті шукають собі приміщеня в т. зв. кушеріях або нічлїгах (coucheries de nuit), котрих особливо богато в тій части міста, де знаходять ся т. зв. галї або торговиці і на лївім березї ріки. Тоті галї і ціле їх сусїдство то зовсїм окремий сьвіт Парижа. Тут від півночи аж до 6 год. рано відбуває ся якесь фантастичне житє, якась мішанина торгу, забави, пиянтва, розпусти і злочину. Отже тут можна знайти собі такий нічлїг за 4 або 6 су. Найславнїйша така кушерия то „Пер Еміл“ (Père Emile) при ул. Куртальон.

Заходимо на хвильку до сеї кушериї і тут пізнаємо нічне житє Парижа в цїлій єго наготї. В партері знаходить ся велика, низька саля а в ній єсть нїби якийсь шинок. Коли звідси зійти кількома східцями в долину, видко другу салю а там лежить на лавках або й на земли де в кутах як двіста людий, котрі очевидно раді з того, що бодай в сні забули на то все, з чого складає ся їх житє. В день нема тут нїкого і лиш вивішене над дверми золоте грозно і відповідна до того назва показують, де шукати нічлїгу. Люди лежать тут поскорчувані, попідтягали попід себе ноги або повитягали ся, полягавши лицем до землї, підложивши руки під голову. Але сплять сном блаженних, нїхто не рушає ся, чути лиш як оден або другий хропить або хтось з них засопить, коли обертає ся. Воздух в сїм льокали зовсїм не нагадує запахів Арабії. Але тим бідним людискам про те байдуже; они раді, що за пару сотиків мають де переночувати. За 20 сотиків дістають ще й зупу на вечерю а за сам нічліг платять 15 сот. Вже о 6 год. вечером тут впускають, а тодї коло малого буфету при входї сидить „патрон“ хлописко як дуб та приглядає ся своїм гостям; він уміє лїпше удержати між ними порядок як який комісар поліциї.

Менше користне враженє роблять другі „кушериї“, що знаходять ся в західній сторонї від галь, там, куди переходить бульвар Себастополь. В тих норах, що правда, переночувує за одного франка богато порядних впрочім людий, як селяни, двигарі, пекари і т. п. котрі що ночи мають роботу в галях, отже хотять тут кілька годин спочити. Але поза згаданим бульваром зачинають ся вже небезпечні сторони. То париский Вайтчепель, старе місто, котрого доми походять ще з 16 столїтя. Тут порядному чоловікови і навіть в день лячно заходити. Улиця тут так вузонька, що витягнувши руки можна від мура до мура досягнути. Чужинець сюди не заходить, хиба що мав би якийсь нечистий інтерес з тутешними торговельниками старини, а на ніч сходять ся тут майже лиш самі жебраки і волоцюги та такі злочинцї, за котрими поліция пошукує.

(Дальше буде).

будуть потребувати у Відни провідників, звертаємо ся сею дорогою до тих Вп. Участників, що знають Відень, щоби зволили обняти провід, зглядно бути посередниками між офіцияльними, від віденьского комітету відпорученими провідниками, а нашими паломниками. Готові до сего зволять зголосити ся до нас як найскорше. *Комітет в Перемишли.*

— **Страшна пригода сільскої дівчини.** Під колеса поїзду ідучого зі Стоянова до Львова, межи Знесінєм а Кривчицями дістала ся вчера рано о пів до 7 год. сільска дівчина, літ около 17. Колеса обтяли її обі ноги повисше колін а відтак волікли ще якийсь час по шинах, причім она била головою об камінь та ще й голову страшно собі розбила. Завізвана поготівля ратункова, подавши нещасливій першу поміч, відвезла дівчину до шпиталю. В дорозі нещаслива відзискала притомність і сказала, що називає ся Катерина Кобилиньска і єсть сиротою. Она ішла з Кривчиць до Знесіня і переходячи через шлях зелізничий, не добачила надїзджаючого поїзду та дістала ся під колеса. Нещаслива дівчина не доїхала вже до шпиталю; померла в дорозї.

— **Тучі, бурі і землетрясеня.** Сильна туча пересунула ся сеї ночи около півночи понад Львовом. Блискало і гриміло а десь недалеко і грім вдарив а відтак настала сильна злива, котра однак тревала досить коротко. Здаєсь, що туча лиш одним боком захопила Львів. — Понад західною Пенсильванією і північно-західною Вірджінією лютила ся сими днями страшенна буря і наробила величезної шкоди. Утопило ся 13 осіб а богато людий не можна було доси відшукати. — В Ґвадаляяса в Мехіку дало ся вчера почути дуже сильне землетрясенє; дуже богато домів завалило ся а всі инші дуже ушкоджені.

— **Запомоги на будову шкіл.** Виділ краєвий згідно з внесенєм Краєвої Ради шкільної признав на 1912 р. з фондациї під назвою „Фонд народних шкіл з 1872 р." одноразові безворотні запомоги на будову шкіл отсим громадам: Петликівці нові (округ Бучач) 500 К; Пужники (окр. Бучач) 500 К; Нисколизи (окр. Бучач) 500 К; Бабиці (окр. Хшанів) 800 К; Жабинці (окр. Гусятин) 800 К; Горби (окр. Коломия) 800 К; Зелізникова (окр. Нов. Санч) 700 К; Яблонів (окр. Печеніжин) 500 К; Бзянка (окр. Сянік) 600 К; Росоховатець (окр. Скалат) 800 К; Шуфнарова (окр. Стрижів) 800 К; Климківці (окр. Збараж) 800 К.

Телеґрами.

Відень 3 вересня. Поїзд особовий ідучий вчера вечером до Швехату, наїхав на поїзд товаровий. Десять подорожних і три особи зі служби зелізничої суть легко ранені.

Солунь 3 вересня. Коло Кастані, в окрузї Олїми прийшло до бійки межи турецкими жандармами а грецкими розбишаками. Двох Греків погибло, один жандарм ранений.

Солунь 3 вересня. Патруля зложена з пятьох людий попалась в засідку сербскої ватаги під Мановицями. Один вояк згинув, один єсть ранений а прочі втекли.

Льондон 3 вересня. „Daily Telegr." доносить з Пекіну: Заступник міністра справ заграничних вручив оногди анґлїйскому послови ноту, відкидаючу жаданє Анґлїї що до Тібету.

Льос Анґельос 3 вересня. Начальний інжинїр панамского каналу заявив, що канал буде укінчений ще в 1913 р.

Пітсбурґ 3 вересня. Підчас оногдашної тучі згинуло 36 осіб; многих ще брак. Шкоди дуже великі.

Москва 3 вересня. „Русск. Слово" доносить, що проти становища синоду аж 19 епископів православних буде кандидувати до Думи. Тота сама часопись доносить, що в декотрих місцевостях число духовних єсть так велике, що будуть мати перевагу на зборах виборчих.

Москва 3 вересня. До „Русск. Слова" доносять з Таґанрога, що ґубернатор взяв назад ухвалене вже призволенє на відбутє зборів поступовців а то длятого, що на порядку дневнім нарад стояла справа обговореня внутрішної політики.

Надіслане.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного. Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумана. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до киданя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбудженє патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Ідьте, любчики в сьвіт, навчайтесь в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвітї,
Засияли у просьвітї,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

Рух поїздів зелізничих

обовязуючий з днем 1 мая 1912 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні означені грубим друком. Години нічні від 6·00 вечером до 5·59 рано означені підчеркненєм чисел мінутових.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: 12·35, 3·40, 8·22, 8·35, 2·05 §), 2·45, 3·45 *) 5·46 †), 6·05, 7·00, 7·30, 11·10.
*) до Ряшева. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня. †) до Мшани.

До Підволочиск: 6·10, 10·35, §2·16, 2·27, 2·50†), 8·40, 11·13.
†) до Красного. §) від 15/5 до 30/9 включно що дня.

До Черновець: 2·50, 6·10, 9·15, 9·37, 2·25, 3·05*), 6·28 †), 7·58*), 11·00.
*) до Станиславова. †) до Коломиї. *) до Ходорова кождого попередного дня перед неділею і сьвятом.

До Стрия: 6·00, 7·30, 10·02 §), 1·45, 6·50, 11·25
§) Від 16/6 до 8/9 включно лише в неділю і рим. кат. сьвята.

До Самбора: 6·58, 9·05, 3·50, 10·56.

До Сокаля: 7·35, 2·21, 8·00, 11·35*)
*) до Рави рускої (лише в неділї).

До Яворова: 8·40, 5·45.

До Підгаєць: 5·55, 4·53.

До Стоянова: 7·55, 5·20.

з двірця „Львів-Підзамче":

До Підволочиск: 6·25, 10·55, 2·29*), 2·42, 3·07 †), 9·01, 11·30.
†) до Красного. *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

До Підгаєць: 6·09, 1·21*), 5·15, 10·40 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

До Стоянова: 8·12, 5·38.

з двірця „Львів-Личаків":

До Підгаєць: 6·28, 1·40*), 5·36, 10·59 §).
*) лише до Винник. §) до Винник лише в суботу і неділю.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова 2·22, 5·45, 7·25, 8·50, 10·05, 1·10*), 1·30, 2·00§), 5·40, 7·25†), 8·25, 9·50
*) з Тарнова, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня, †) з Мшани 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підволочиск: 7·20, 11·30, 1·50§), 2·15, 5·30 10·30, 10·48†)
†) з Красного, §) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Черновець: 12·05, 5·15§), 5·45†), 7·40, 10·25*), 1·55, 5·52, 6·26, 9·34
*) зі Станиславова, †) з Коломиї, §) з Ходорова кождого слідуючого дня по неділи і сьвятї.

Зі Стрия: 7·28, 11·40, 4·25, 6·45, 10·19§, 11·00
§) від 16/6 до 8/9 включно лише в неділї і рим.-кат. сьвята.

З Самбора: 7·50, 9·55, 2·10, 8·30

Зі Сокаля: 7·10, 1·25, 7·57

З Яворова: 8·12, 4·20

З Підгаєць: 11·10, 10·20

Зі Стоянова: 10·01, 6·30

на дворець „Львів-Підзамче":

З Підволочиск: 7·01, 11·11, 1·36*), 2·00, 5·10, 10·12, 10·31†)
†) з Красного, *) від 15/5 до 30/9 включно щодня.

З Підгаєць: 7·26*), 10·49, 6·29*), 10·01, 12·00§)
*) з Винник, §) з Винник лише в суботу і неділю.

Зі Стоянова: 9·42, 6·11

на дворець „Львів-Личаків":

З Підгаєць: 7·08*), 10·31, 6·11*), 9·41, 11·43§)
*) з Винник, §) з Винник в суботу і нед.

Поїзди льокальні.

на головний дворець:

З Брухович: що дня 6·55.
що дня: від 1/6 до 31/8: 8·29, 11·00, 3·42, 5·17, 9·30.
в неділї: від 1/5 до 30/9: 7·43.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 1/6 до 31/8: 1·40.
від 1/5 до 31/5: 3·42, 9·30.

З Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 1·11, 9·10.
в неділї і сьвята рим. кат.: від 5/5 до 8/9: 10·10.

З Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 9·00.

З Винник: лише в суботу і неділю: 12·16.

з головного двірця:

До Брухович: що дня: 6·02.
що дня: від 1/6 до 31/8: 7·22, 10·05, 2·35, 6·31, 8·35.
від 1/5 до 15/9: 4·21.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 1/6 до 31/8: 12·30.
від 1/5 до 31/5: 2·35, 8·35.

До Янова: що дня від 1/5 до 30/9: 10·15, 3·03.
в неділї і рим. кат. сьвята: від 5/5 до 8/9: 1·26.

До Любіня: в неділї і рим. кат. сьвята від 12/5 до 8/9: 2·40.

Поїзд поспішний зі Львова до Підволочиск відходить о годині 2 мін. 16 пополудни з перону 2, Нр. сходів II.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ.

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Надопада) у Львові. Телефона ч. 527.